

han siger ikke er offentlige, og hvor en saadan Forening maa holde til, synes der ikke at være noget, som forhindrer, at Gæsterne fra det offentlige Lokale, naar Lukketiden indtræder, gaar ind til Foreningens Medlemmer. Hvis der ikke stilles bestemte Betingelser for, under hvilke Forhold man kan regnes for Medlem, bliver altsaa i Virkeligheden ogsaa Lukketiden illusorisk. Det er paa Grundlag af vore Erfaringer herhjemme, at det forekommer mig nødvendigt at faa Oplysning om, hvorvidt Lovforslaget i Virkeligheden indeholder nogen Garanti mod, at det tilladte Foreningsliv udarter.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Edward Mortensen: Paa Færøerne har selvfølgelig ligesom andre Steder Adgangen til Nydelse af Spiritus givet Anledning til Misbrug. Indtil 1. Januar 1856 var der kongelig Handel paa Færøerne, men fra 1856 fik man fuldstændig Frihandel ogsaa med Hensyn til Spiritus. Der opstod dog snart en Afholdsbevægelse, der ved frivillig Paavirkning af Individerne voksede sig stadig kraftigere. Og snart traadte ogsaa Lovgivningsmagten til. Saaledes blev der under 3. Marts 1860 udstedt en Lov om Brændevinhandel og Brændevinsudskænkning, ifølge hvilken kun en særlig Bevilling gav Adgang til at handle med Spiritus. For at faa Bevillingen maatte man betale en Kendelse og en aarlig Afgift. Dette medførte selvfølgelig nogen Indskrænkning i Udsalget af Spiritus. Ved Loven af 30. Marts 1892 er der paalagt en Indførselsafgift paa Spiritus, og denne er blevet forhøjet først ved Loven af 1. April 1908 og senere endnu mere ved en Lov af 7. Marts 1912. Selvfølgelig vil ogsaa en saadan Indførselsafgift medvirke et større Forbrug.

Men ved Loven af 19. April 1907 om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke kom man ind paa et fuldstændig nyt Princip, idet man, som den foregaaende Taler udtalte, lod Kommunerne afgøre, om der skulde være stedlig Udskænkning af Spiritus eller ej. Der fandt i Henhold til Loven af 1907 en Afstemning Sted, hvorved alle Sognekommunerne blev tørslagt. Ifølge denne Lov af 1907 kan der gives Næringsbevis for Handel med Spiritus, men Udøvelsen heraf er afhængig af en Tilladelse ved Sogneafstemning. Ifølge denne Lov kan der finde en Sogneafstemning Sted hvert 5te Aar, og den

første fandt altsaa Sted i 1907, og ved den blev det overalt vedtaget, at der ikke skulde finde Udsalg af Spiritus Sted. Men der kan altsaa hvert 5te Aar finde en Afstemning Sted, hvis nogen begærer Tilladelse til Udskænkning. Uden Sogneafstemning kan der dog gives Tilladelse til Udskænkning i Gæstgiverier og om Bord paa Passagerskibe. Senere kom der en Lov af 10. Maj 1912, som i alt væsentligt indeholdt de samme Bestemmelser som Loven af 1907. Det faktiske Forhold paa Færøerne er altsaa, at man ikke kan udsælge Spiritus i Forretninger, derimod kan den enkelte Borger købe Spiritus ude fra og f. Eks. her fra København bestille saa meget Spiritus, han vil, men han kan ikke gaa hen i en Forretning og købe det.

Det foreliggende Lovforslag gaar i alt væsentligt ud paa at lovfæste den bestaaende Ordning, idet den paa Færøerne forbyder alt Erhverv ved Spiritus. Det har vist sig, at Stemningen paa Færøerne er absolut imod, at der nogen Sinde igen skal oprettes Udsalg af Spiritus, og det Lagtingsudvalg, som havde med denne Sag at gøre i sidste Lagtingssamling, erklærede, at det var unødvendigt at iværksætte en Afstemning om, hvorvidt Handel med og Udskænkning af berusende Drikke skulde være tilladt, da der ikke kunde være Tvivl om, at der ikke fandtes nogen Stemning hos Befolkningen for at indføre Handel med og Udskænkning af berusende Drikke. Alle disse Paragraffer i Loven af 1912, §§ 1—21, om Næringsbevis, Sogneafstemning o. s. v. er rent formelle, idet de aldrig bliver og aldrig vil blive benyttet. Derfor foreslaar man, at de fuldstændig skal falde bort, og at man skal gaa over til denne Lov om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke.

Lagtingsudvalgets Flertal havde stillet nogle skærpene Forslag. Man havde saaledes stillet Forslag om, at det overhovedet skulde være forbudt at udskænke eller paa anden Maade udlevere berusende Drikke for at skaffe sig eller andre Fordel. Det blev ikke vedtaget, fordi man mente, at det var alt for vilkaarligt. Endvidere havde man foreslaaet, at det skulde være forbudt at udskænke berusende Drikke i Forbindelse med Valgene, og at det skulde være forbudt Foreninger at indkøbe og sælge berusende Drikke til deres Medlemmer, men ogsaa dette Forslag faldt. Fra Fællesudvalget for de færøske Afholdsforeninger forelaa der ogsaa Forslag om Forbud mod Indførsel af Spiritus. Dette Spørgsmaal blev drøftet i Lagtings-